

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਖੋਸਲਾ ਜੇ.
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੌਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ— ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟਸ।

ਬਨਾਮ

1955

ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਨਵੰਬਰ, 4

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 923

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- -ਸੈਕਸ਼ਨ 100- - ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ—ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXXIX)-- ਧਾਰਾ 63- ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਅਮਲ-ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਸਬੂਤ- ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿਪਕਾਇਆ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ— ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ, ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰੋਲ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 63 ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਕੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਬੂਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਦਾ ਇਹ ਉਚਿਤਲਭ ਸੀ। ਇਹ ਰੂੜਾ ਸਵਾਲ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਪਰਸਾਦ ਬਜਾਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਸਾਦ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯਦੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਸ਼ਾਰ, ਆਦਿ (3), ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਚਰਨ ਬਨਾਮ ਪਰੇਸ਼ ਚਰਨ (4) ਵੇ. ਪਿਛੇ ਕੀਤਾ।

(2) 1951 P.L.:R. 81

(3) 1951 PL.R. 251

(4) A.IJL 1955 S.C. 363

ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਕੈਂਪ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਮਿਤੀ 16 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ. ਕੇ. ਭਟਨਾਗਰ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕਾਂਗੜਾ, ਮਿਤੀ 31 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪੀਸੀ ਪੀਡਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ-ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

Khosla, X

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਇੱਕ ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ। ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾਰੋਮਤੀ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਭਗਵਤੀ ਅਤੇ ਗੌਰੀ ਸਨ। ਹਰ ਧੀ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਦੋ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸੁਖ ਦਿਆਲ ਦੀ ਮੌਤ 21 ਮਾਰਚ, 1942 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦਾਰੋਮਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਰੋਮਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਧੀ ਭਗਵਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਰੋਮਤੀ ਨੇ 17 ਜਨਵਰੀ, 1942 ਨੂੰ, ਭਾਵ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਭਗਵਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪੋਹਲੇ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ। ਪੰਦੇ ਸੁਖ ਦਿਆਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਗਿਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਓਕਾਰ ਚਾਨਾ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਰੋਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੋਤਰਿਆਂ, ਪੋਹਲੇ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ, ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੇ ਬਸਬੈਂਡ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ Mst. ਗੌਰੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ। ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਚੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਪੰਡਤ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਸੁੱਖ ਡਾਇਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਵਸੀਅਤ ਸੀ।

M unshi Ram
and others

Khosla, J.

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਸਦੀਵੀਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਆਪਣੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਪੁਆਇੰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈਂਡਰਾਈਟਿੰਗ ਐਕਸਪਰਟ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਸਤਖਤ ਸੁੱਖ ਡਾਇਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਾਹਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਨੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਨਵੀਨਤਮ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀ

ਵਾਈ ' ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ !. ਉਸਨੇ ਲਿਖਾਰੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਹਰ ਸੀ।

ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰੋਲ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋਈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੌਰੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗਵਾਹ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਸੁੱਖ ਦਿਆਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੁਖ ਦਿਆਲ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ ਪਾਲਮਪੁਰ ਜਾਣ ਲਈ ਦੂਰੀ ਦਾ ਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਰਾਈਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਠਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਿਸਥਿਤੀ- ਖੋਸਲਾ ਜੇ ਦਾ ਰੁਖ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੇ ਚਾਰ ਪੋਤਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁੱਖ ਡਾਇਲ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, *ਓਕਾਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਪਰਸ਼ਾਦ ਆਦਿ (1)*, *ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ (2)* ਅਤੇ *ਰੁੜਾ।*

ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)। ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟਾ ਟੋਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਚਿਪਕਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਬੇਕਾਰ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ, ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਰਹਿਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 63 ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਵਾਲ * ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

(1) 1951 P.L.R., 81

(2) 1951 P.L.R., 251

(3) 1950 P.L.R. 4U

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ

story the Mst. Gauri and others

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

V.

ਕਿ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਕੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਸਪੱਸ਼ਟ

Munshi Ram
and others

ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ

Khosla, J.

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ

ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ

ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ness ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ. ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੰਡੀਅਨ

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। * ਇੱਕ ਤੱਥ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ

ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ, ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ

ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਹ

ਕਹਿਣਾ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ

ਸਹੁੰ ' ਤੇ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ

ਦੇ, ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ

ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ

ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਤਸਦੀਕ

ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਿਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ , ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ

ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਹੀ

ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ

ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ

ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ

ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰ ਲਿਆ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੌਰੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ

^ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਟ-

(ਹਾਲਾਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੱਲੀ ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.

ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

■ ਇਹ ਨਰੇਸ਼ ਚਰਨ ਬਨਾਮ ਪਰੇਸ਼ ਚਰਨ (1)- ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿ, ** ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-
 f ਮੀਨੇਸ਼ਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ
 ' ; ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਸੀ
 J ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ। 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ

ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਾਲਾਤ ਜਦੋਂ- ਮੈਂ
 ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ
 ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
 ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਆਨ ਵਿਲਜ਼, ਖੰਡ I, ਪੰਨਾ 66 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਓਬ - ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-

“ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ, ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ

h. ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ *omnia praesurnuntur rite esse acta*. ਜੇਕਰ ਗਵਾਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ

1 ਸਮਾਨ."

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ Mst. ਗੌਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਰ ਐਕਟ.

v.
Munshi Ram
and others

ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ _____ ਵਸੀਅਤ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟਰੀ ਡਿਸ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਦੋ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਪੋਤੇ ਸਨ। ਪੋਹਲੇ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੋਹਫੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਖ ਡਾਇਲ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਲਾਗਤ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ